

# XIX. AQUINCUMI KÖLTŐVERSENY

Döntőbe jutott költemények

MMXVI



AQUINCUMI  
MÚZEUM

A Budapesti Történeti Múzeum Aquincumi Múzeuma,  
a Magyar Írószövetség  
és a Pannon Művészet Alapítvány  
meghirdeti a

## XIX. AQUINCUMI KÖLTŐVERSENYT!

A műveket ebben az évben egy filozófiai fogalom jegyében várjuk, ez pedig a

### CATEGORIKUS IMPERATIVUS.

Klasszikus formában írt (alkaioszi, szapphói, anakreóni, aszklepiádészi, hexameter, disztichon, leoninus, stb.) pályaműveket várunk, egy pályázatban legfeljebb kettőt. Egy-egy vers terjedelme ne legyen több 32 sornál!

*Beérkezési határidő: 2016. március 28.*

A pályaműveket kizárólag e-mail-ben várjuk!  
(kurucz.katalin@iif.hu).

Az előzsűri bírálata alapján döntőbe jutott versekről e-mail-ben adunk tájékoztatást április 4-től.

### DÖNTŐ ÉS EREDMÉNYHIRDETÉS:

*2016. április 9. 11.00 óra*

(Aquincumi Múzeum, Bp., III., Szentendrei út 135.)

A döntőbe jutott művek, színészek tolmácsolásában hangzanak el.

- I díj: Arannyal ékesített babérkoszorú.
  - II. díj: Ezüsttel ékesített babérkoszorú.
  - III. díj: Bronzzal ékesített babérkoszorú.  
Közönségszavazással.
- Különdíjak.

EPIGRAMMAÍRÓ VERSENY  
A HELYSZÍNEEN MEGADOTT TÉMÁBAN.

## CATEGORICUS IMPERATIVUS

Földbe kapaszkodnak gyökerükkel a régi diófák,  
korhadt ágaikon szomorúan az angyalok ülnek,  
ők játsszák, oly tisztán hallod a szép hegedűszót.  
Hallgass bent a magányos, bús gordonka szavára!

Halld, hogy sírnak a sínek a villamosok kerekétől,  
és a sziget százéves gesztenyefái zenélnek!  
Zongora hangja – Chopin – mit a fák a tenyérlevelükkel  
játszanak este, mikor már őszbe borulnak a lombok.

Verseddé kottázzad a rügyfakadás muzsikáját,  
s mások is úgy hallgathassák meg az égi zenéket,  
mint te, s mint ahogyan bent szíved húrjai zengnek,  
Írj, s kottázd le a dallamokat, csakis ennyi a dolgod!

S mert magyar író vagy, tudod azt, felelős vagy a nyelvért.  
Nincs már más erkölcsi parancs: te csak írd, amíg írhatod!  
S pontosan írni: e szép categoricus imperativus,  
ennyi az író szép, belső erkölcsi parancsa.

Szépen s pontosan írni: e kényszerű, szép felelősség.  
Mindig tudnod kell, mikor és hova tedd ki a vesszőt,  
s hogy szerkeszd pontosná mondataid. Hamisan szól  
pongyola módra megírt mondatban a bús hegedűszó...

## ECLOGA VÁLASZTÁSOK ELŐTT

Körbeplakátolták az ígéreteikkel a várost  
angyali arcu jelöltek. A kampánnyal dübörögnek  
ígéret-cunamikban a hangzatosabb szlogenek. Most  
választások előtt jön a képviselőhöz a költő.

- Mondd, önös érdekeiddel hogy hozod össze a közjót?
- Higgy nekem, én csak az emberekért szavazom meg a törvényt,  
s értetek éjt nappallá téve gürzini nekem kell  
Sorsotokat jobbá, szebbé csakis én tehetem már...
- Méghogy hinni a képviselőnek? Mondd, ugye viccelsz?  
Fals szavad illan, akárcsak az éjjeli lepke ha szellent.
- Higgy nekem, én, csakis én emelem meg a kis fizetésed!
- Nincsen-e jobb érv ennél? Más is ígerte meg ezt már.
- Más hazudik. Csak az én szavaim tették hitelessé  
tetteim ebben a honban az elmúlt évtizedekben...
- Méghogy az elmúlt évtizedek... Röhögök. Na ne ámíts!  
Úgy véled, hogy nálad nem lelt még okosabbat  
itt ez a vén Európa, talán amióta szivarját  
égi mezőkön szívja a nagyformátumu Churchill?  
Azt hiszed, egy klubban focizol David Cameronnal,  
merkeli távlatokat látsz Merkelnél is ezerszer  
jobban, s nagyszerűségeden ámul még Vlagyimir is?  
Tudjuk mind: a te fajtádnak mindig hatalom kell.  
Mondd csak, megvan-e még az a kincs, amiért porig égtél?
- Higgy nekem, én csak az emberekért, becsülettel..
- Létezik erkölcs, tisztesség, becsület? Ne nevetess!  
Tudjuk mind, ami ment, amikor csak közbeszereztél..  
Képviselőben nincs categoricus imperativus.  
Belső erkölcs nem motiválja a képviselőket.  
Ezt kell: hinni, követni a belső lelki parancsot.  
Mert egyebet, többet már nem tehet itt ma a költő.  
Hallani, hogy szól bent az a vén és bús hegedűszó,  
s versekké kottázni a rügyfakadás muzsikáját.